

Kraft paa eet Punkt; man har altid, navnlig for at lindre de Amter, i hvilke de nye Veistrækninger blive anlagte, maattet fordele sine Arbejder paa flere Punkter, og da dette er en Nødvendighed, saa følger jo deraf, at naar man vil lægge en Plan for det Aar, hvorom Talen er, saa maa man tænke sig Veiarbejdet udført paa flere Punkter, og derfor er det, at Udvalget foreslaaer Thinget at votere, at der, naar saadanne flere Punkter komme under Overveelse, da de, der ligge paa den østre Hovedlandveien, maae komme fortrinnsvis i Betragtning, og dernæst de, der ligge paa den søndre Løvelinie; det er Meningen, men det har aldrig kunnet være Meningen, at nogle af disse Linier kunde fuldføres i 1 Aar, og altsaa vil den ærede Rigsdagsmand ogsaa indse, at det aldrig har kunnet være Udvalgets Mening, her igennem Finantsloven at grundlægge en Plan, som skulde binde Thingets Beslutninger for flere Aar, thi dette har Finantsudvalget efter sine Grundfætninger aldrig kunnet ville indstille.

Naar der af nogle ærede Talere er fremfat det Forslag, at man burde see at faae en saadan bestemt Plan, da maa det jo sagtens være Meningen, at en saadan Plan skulde grundlægges ved et Lovforslag (Ja!). Herved maa jeg bemærke, at dette Lovforslag i mine Dine vilde have meget store Betæneligheder, idet man derved vilde binde sig ved en pecuniær Bevilling for en lang Mærække, uden at man iforveien havde kunnet tage under Overveelse, hvorvidt man vilde være istand til at udføre det, som man saaledes havde bundet sig til, og, naar man veed, hvor vanskeligt det er at faae saadanne engang vedtagne Love forandrede, saa vil man vist indsee, at dette allerede vilde være meget ubegvent. Men en anden Ubequemhed er det, at det jo dog maa indrømmes, at der meget let kan indløbe saadanne Begivenheder i Aarets Løb, at Forholdet i industriel, mercantil og agricultorisk Henseende kan forandre sig saaledes, at det kan blive meget onskeligt, om man ikke binder sig i saa Henseende for en længere Tid end høist nødvendigt. Det er netop disse Forhold, hvoraf mange kunne gjøre sig gjældende i de enkelte Aar, som her bør komme i Betragtning,

og jeg troer derfor, at det ingenlunde kan siges at være hensigtsmæssigt, at man ved saadanne Ting, som Landeveies Anlæg binder sig bestemt iforveien. Dertil kommer endnu det, som af den ærede Rigsdagsmand blev fremført, at vi jo virkelig i den Henseende befinde os i en Periode, der maa betragtes som en Overgangsperiode i Henseende til Veivæsenet, idet vi staae paa et saadant Punkt, at vi jo maae kunne vente Forslag til Jernbaners Anlæggelse fremlagte om ikke altfor lang Tid. Nu troer jeg vistnok, at der er kommet særdeles værdifulde Bidrag frem for at opløse om, hvorledes saadanne Jernbaner hensigtsmæssigt kunne anlægges, men om Planerne dertil alligevel kunne siges at være modne, saaledes at vi næste Gang eller endog i de første Aar skulde kunne vente et dertil sigtende Forslag fremlagt, navnlig om Jernbanerne i Sjælland, det maa jeg tilstaae dog forekommer mig meget tvivlsomt; det kan være 1 Aar, det kan være flere Aar, vi vide slet ikke noget derom. Nu er da altsaa Spørgsmaalet: skulle vi da i den Mellemtid, som kan forløbe, gaae frem paa samme Maade, som vi hidtil have gjort, hvorved Rigsdagens Indflydelse paa Veistrækningernes Anlæg aldeles affjæres? Det maa jeg tilstaae synes mig meget lidet onskeligt, og da Regjeringen nu har erklæret sig enig dert og yttret sin Rebebonhed til at tilstifre Thinget netop den Indflydelse, som vi fra vort Standpunkt ogsaa maae ønske Thinget tilstifret, saa kan jeg aldeles ikke fatte Meningen med de ærede Rigsdagsmands Anskuelser, som mene, at dette skulde udgaae. Jeg maa dernæst med Hensyn til det meget Onskelige i en Plan bemærke, at fordi man ikke har en lovgrundlagt Plan, derfor kan man gjerne følge en Plan. Vi have mange Punkter i Budgettet, som vi bevilge uden Henhold til nogen lovgrundlagt Plan, men i Henhold til en Plan, som ethvert Medlem maa danne sig selv efter moden Overveelse af Sagen. Dersom de ærede Rigsdagsmand vilde henvende deres Opmærksomhed paa andre offentlige Arbejder, der udføres, og hvoraf nogle ere af meget betydeligt Omfang — jeg vil f. Ex. nævne Bygningsarbejder — saa vilde de indsee, at det netop har været Udvalgets Bestræbelse at komme til Klarhed med